

parādījās e-pasti, ka jābeidz *harasments* Eiroparlamentā... Tās ir galvenokārt komunistes un sociālistes, kam laikam vajag palielināt savu popularitāti. Protams, Eiropas Parlamentā strādā tūkstošiem cilvēku, noteikti kādam no viņiem varētu būt neveselīgas noslieces, bet tāpēc taisīt tādu kampaņu? Ar ko mēs cīnīsimies? Izlīksim sargus? Runāju ar kolēģiem, kuri uzskata, ka šī kampaņa ir institūcijas diskreditācija. Ja kāds kaut ko tādu ir novērojis vai kādam tas ir sagādājis problēmas, mums ir kvestori, pie kuriem vērsties un problēmu risināt. Kopumā savstarpējās attiecības ir cieņpilnas.

Nuja, kopš mums ir māja Kaltenē, bieži skrienu tur, pēc skriešanas ir vieglāk ieiet jūrā arī rudenī. Arturs peldēja cauru gadu, es parasti oktobrī beidzu. Tagad turpinu. Kopīgu atvaļinājumu mums daudz nebija, tāpēc centāmies būt kopā, cik varējām. Kad nedēļu nogalēs atgriezies no Eiropas Parlamenta, braucām vai nu uz Kaltēni vai laukiem. Autovadīšanas tiesības esmu nolikusi pirms gadiem trīsdesmit, bet man īsti nav bijusi vajadzība nekur stūrēt, jo bez Artura nekur nebraucu. Tagad jāsāk praktizēties gandrīz no nulles. Arī labākās draudzenes man nav – kad iepazināties ar Arturu, dažu gadu laikā konstatēju, ka man nevajag nekādas draudzenes, ja ar vīru ir ļoti interesanti un aprunāt viņu nav nepieciešamības.

Par politiku ar viņu bieži runāji?

Protams. Politika nav rožu lauks, un man kļuva vieglāk jau no grūto brīžu izstāstīšanas, turklāt Arturam vienmēr bija kāds risinājums, kāds padoms. Viņam vienmēr bija laiks manī klausīties.

Arturs arī vienmēr novērtēja to, ko biju izdarījis. Tagad tas izpaliek, un meitām arī ir sava dzīve... Nupat saņēmu Eiropas Zinātņu un mākslu akadēmijas Eiropas balvu un domāju: ak kungs, kā Arturs būtu priecājies...

Vai tad pati par balvu nemaz nepriecājies?

Kā nu ne, bija arī pārsteigums. Jānis Stradiņš man piezvanīja Jāņos, savā vārdadienā, un pateica, ka Eiropas Zinātņu un mākslu akadēmija Zalcburgā ir nolēmusi man piešķirt Lielo Eiropas balvu. Domāju – vai tiešām tas notiek ar mani?

Balvu piešķir par zinātnisko vai politisko darbību?

Formulējumā teikts: balvu piešķir personām, kuru darbība radusi pozitīvu atsauksmi Latvijas sabiedrībā, sekmējusi tās izglītošanu, nacionālās identitātes attīstīšanu, veicina tolerantas komunikācijas veidošanu un virzību uz eiropeisku kultūras kopību.

Ko Arturam nozīmēja Diena?

Ļoti daudz. Cik no viņa stāstiem noprātu, viņa viedoklis redaktoru sanāksmēs tika ņemts vērā. Ja vēl es viņam nebūtu bijusi kā akmens pie kājas – jo mani identificēja ar noteiktu politisku virzienu, līdz ar to *Dienas* vadītāji varbūt uzskatīja, ka viņš pārstāv manus politiskos

uzskatus. Mūsu politiskie uzskati bija līdzīgi, bet ne jau tāpēc, ka kāds no mums uzspiestu otram savus uzskatus. Par sporta nodaļas vadītāja darbu Arturs bija priecīgs, teica: «Sarmīti sports neinteresē, mēs varam darīt, ko vēlamies.» Tajā lauciņā viņš jutās kā mazs ķeizars, puīši tur rakstīja interesantas lietas, arī, izejot laukā no šaurā sporta rāmīša, tas Arturam bija svarīgi. Arī valoda viņam bija ļoti svarīga. Ja viņš dzirdēja frāzi: «Es domāju, kad...» viņam uzmetās zosāda.

Artura humora izjūtas un spējas redzēt to laukumu, kas ir plašāks par sporta laukumu, man mūsu sporta žurnālistikā pietrūkst.

Turklāt Arturs nebija skandalists, vienmēr domāja par cilvēku. Piemēram, mēs abi bijām Rio, kas Arturam izrādījās pēdējā olimpiāde. Ikaunieces-Admiņas treneris viņam pirmajam paziņoja, ka ir nolēmis pēc šī starta pamest viņas trenera darbu, jo pārāk daudz ir to padomdevēju – vīrs viņai dod padomus, vecāki, tāpēc viņš nevar būt atbildīgs par rezultātu. Es Arturam teicu: «Sensācija!», bet viņš man pretī: «Pagaidi, pagaidi, tur tas un tas vēl jānoskaidro.» Pēc tam viņš uzrakstīja, cienot abas puses, atšķirībā no daža cita sporta žurnālista, kas treneri nogānīja.

Vai Latvijas sporta dzīvē bija tādas lietas, par kurām Arturs stāstīja tev, bet teica, ka rakstīt to nevar?

Ļoti daudzas! Viņš vienmēr filtrēja, ko var rakstīt un ko nevar, lai cilvēkam nerādītu neērtas situācijas. Piemēram, Martins Dukurs atmiņās ir rakstījis, ka Arturam droši varēja stāstīt visu, palaujoties uz to, ka viņš teikto neizmantos lēta skandāla radīšanai. Tas nenozīmē, ka Arturs būtu baidījies baltu saukt par baltu un melnu par melnu, bet rakstīja tikai tad, kad bija guvis drošu apstiprinājumu faktiem. Viņš cilvēkus neizmantoja. Man ir strauja daba, es bieži varu iziet uz konfliktu, viņam savukārt nepatika asumi, un ar savu pārliecību viņš mani parasti nokušināja.

Pēdējos gados viņa labs draugs bija uzņēmējs Kaspars Bergmanis. Viņš par Arturu teica: «Sen nebiju saticis cilvēku, kuram no manis neko nevajag.» Kā grāmata vairāki atceras, Arturam bija ļoti liela empātijas spēja. Ja viņš ar kādu runāja, tad par šo cilvēku interesējās patiesi.

Tā tas tiešām bija. Pat tad, kad Arturs jau bija ļaunās slimības skarts, viņš par sevi nekad nesūdzējās, toties, ja sarunas biedrs iečīkstējās par kādām savām vainām, uzreiz palīdzēja ar ārstu un dziednieku kontaktiem.

Jā, viņam patika cilvēkiem palīdzēt, prasīja viņam to vai neprasīja. Tādas spējas nepiemīt daudziem. Citam palīdzēt viņš vienmēr bija gatavs, bet, ja vajadzēja par sevi stāstīt, bija kā ar stangām jāvelk ārā.

Mēs viens par otru zinājām tik daudz kā reti kurš laulāts pāris. Arturs droši vien par mani zināja vairāk, jo viņam vienmēr bija laika manī klausīties. Dažu vakaru, kad gājām gulēt, viņš prasīja, kā man gājis, un es atteicu: ai, neliec man to visu atcerē-

ties, gribas aizmigt... Viņu tiešām ļoti interesēja, kā iet man un meitām.

Jūsu vecākā meita Brigita ir pazīstama arhitekte. Ko dara jaunākā – Līga, kas 90. gados bieži nāca uz Dienu līdzī tētim?

Līga pabeidza fizikus, droši vien gribēja parādīt, ka var studēt bez vecāku palīdzības. Tur bija valsts stipendija, nebija jāmaksā mācību maksa. Tagad darbojas uzņēmēju vidē.

Vai, vācot Artura laikabiedru atmiņas grāmatai, tu par viņu uzzināji kaut ko jaunu?

Kaut vai par tevis aprakstīto viņa sarīkoto skaistāko krūšu konkursu *Dienā*.

Jā, ja kāds cits kaut ko tādu piedāvātu, droši vien saceltos riktīgs #meetoo, bet Arturs to pasniedza tik eleganti, ka konkurss radīja lielu atsaucību.

Vēl viena lieta: Arturs nebaidījās dalīties ar idejām. Viņam ideju netrūka, raidījumu idejas ieskaitot. Guntai Slogai laikam bija vesela mapīte *Vaidera idejas*, viņš tās piedāvāja brīvai izmantošanai, ja kādam vajadzētu. Idejas viņam vairāk patika ģenerēt nekā realizēt. «Tu izdari šito,» un pamet kārtējo ideju.

Profesionālā ziņā Arturs dzīvoja saskaņā ar sevi, darīja to, ko gribēja?

Jā. Varbūt tāpēc mēs tik labi kopā nodzīvojām tos gandrīz 40 gadus, ka mums abiem darbs bija ļoti svarīgs, jo mums tas patika.

Akreditēta
klīniski
diagnostiskā
laboratorija
SIA GenEra
piedāvā

ATLAIDE! (līdz 31.01.2018.)

✓ NIPT testam – 15%

DAŽĀDUS DNS TESTUS:

- ✓ Paternitātes noteikšana
- ✓ Biežāk sastopamās trisomijas
- ✓ Personalizētu uztura DNS testu + uztura speciālista konsultācija
- ✓ Trombofiliu risks
- ✓ Žilbēra sindroms
- ✓ Celiakijas risks
- ✓ Laktozes intolerances pieaugušajiem
- ✓ Hemohromatoze

PIETIEKŠANĀS:

pa tālr. 67425241

e-pasts: info@genera.lv;

www.genera.lv

Adrese: Rātsupītes iela 1 k-1,
Rīga, LV-1067